

»POMOLI SE, HELAMÁNE«

Dayle Searle
(temeljeno na istinitoj priči)

Bio je to Helamánov prvi dan škole. Nosio je svoju omiljenu košulju i imao je novu olovku. Njegov mu je novi učitelj dopustio da sjedne za stol sa svojim prijateljima Sylvesterom, Jorgeom i Miguelom. Bilo je to dobar dan.

»Odložite svoje stvari«, rekla je gospođa Martinez. »Vrijeme je za ručak.«

Helamánova se obitelj uvijek zajedno molila prije objeda. Dignuo svoju ruku. »Gospođa Martinez, da li ćemo se moliti prije jela?«

Gospođa Martinez nasmiješila se Helamánu. »Možeš se pomoliti za svoju hranu ako želiš.«

Helamán i njegovi prijatelji otvorili su svoje ručkove.

»Što je molitva?«, upitao je Sylvester.

»To je razgovor s Nebeskim Ocem«, rekao je Helamán. »To je način na koji mu zahvaljujemo za našu hranu.«

»Možeš li se pomoliti za sve nas?«, upitao je Miguel.

Helamán je sklopio svoje ruke. Njegova su tri prijatelja također sklopila svoje ruke. Helamán je zatvorio oči i pognuo glavu. Njegovi su prijatelji učinili isto.

Tada se Helamán pomolio, baš kao i njegova obitelj. Zahvalio se Nebeskom Ocu na dobrom danu koji

su imali i na njihovim ručcima. Zatražio je blagoslov za njihovu hranu. Završio je u ime Isusa Krista i rekao: »Amen.«

Sylvester, Jorge i Miguel su podigli pogled.

»I vi možete također reći *amen*«, rekao je Helamán.

Njegovi su se prijatelji nasmiješili i rekli:

»Amen.«

Sljedećeg je dana za vrijeme ručka Sylvester rekao: »Pomoli se, Helamáne.«

»Da, izreci molitvu, Helamán«, rekao je Miguel. Jorge je klimnuo.

I Helamán se opet pomolio. Ovog je puta rekao da je iznimno zahvalan što mu je njegova mama napravila sendvič sa šunkom i sirom, njegov omiljeni. Zamolio je Nebeskog Oca da im pomogne učiti na nastavi toga dana.

Svakog su dana za ručkom Helamánovi prijatelji rekli: »Pomoli se, Helamáne.« I svakog se dana Helamán pomolio. Molio se sa svojim prijateljima svaki dan cijeli tjedan.

Sljedećeg ponedjeljka u vrijeme ručka Miguel je rekao: »Danas ću se moliti.«

Helamán je bio iznenađen. Sklopio je svoje ruke, zatvorio oči, pognuo glavu i slušao dok se Miguel molio.

Miguel je započeo govoreći: »Dragi Nebeski Oče.« Zahvalio mu je za njihovu hranu i zatražio ga da je blagoslovi. Završio je u ime Isusa Krista i rekao: »Amen.«

»Amen!«, rekli su Helamán i Jorge.

»Amen«, rekao je Sylvester. »Nisam znao da se možeš moliti.«

»Naučio sam slušajući Helamána«, rekao je Miguel. »Upitao sam svoje roditelje mogu li se pomoliti za naše obroke kod kuće. Rekli su da, pa se molim baš kao i Helamán.«

»Opa«, rekao je Sylvester. »Mislim da ću upitati svoje roditelje mogu li se i ja pomoliti za našim obrokom.«

»I ja«, rekao je Jorge.

Helamán se nasmiješio. Bilo mu je drago što je mogao pomoći svojim prijateljima naučiti razgovarati s Nebeskim Ocem. Znao je da ga Nebeski Otac voli, a Nebeski Otac je volio i njegove prijatelje. ●
Ova se priča dogodila u Meksiku.

